

 HARLEQUIN®

*Suvi Itaalias koos
üksikisaga*

Ella Hayes

Romantika

Originaali tiitel:
Ella Hayes
Italian Summer with the Single Dad
2019

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Anu Rooseniit
Toimetanud Kadi Möldri
Korrektuuri lugenud Inna Viires
Kaane kujundanud Reet Helm

Copyright © 2020 by Ella Hayes
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus
ERSEN, 2020.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale
Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja
teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

D11388220
ISBN 978-9949-82-677-3

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

Hea lugeja!

Tere tulemast lugema minu teist Harlequinis ilmunud romaani.

Aasta enne seda, kui võitsin kirjutamisvõistluse, mis pani aluse minu karjäärile armastusromaanide kirjanikuna, fotografeerisin Itaalias sõbra pulma. Pulmanädala lõpu poole sõitsin Amalfi ranniku äärde, et külastada elegantset Ravello linna. See oli armastus esimesest silmapilgust! Kõndides Ravello tänavatel ning Via Santa Giovanni del Toro ääres reas seisvate hotellide sissepääsude juurest merele pilku heites, teadsin, et ühel päeval kirjutan armastusloo, mille tegevus toimub kõige romantilisemas asukohas.

Endise pulmafotograafina tuginesin paljuski oma kogemusele, et luua Zachi ja Olivia emotsionaalne lugu. Lesestunud Zach Merrillile kuulub prestiižne pulmade toimumispaik, mis asub Ravello linna kohal mägedes. Kui tema põhifotograaf on mopeediõnnetuse tõttu rivist väljas, palub ta Olivia Gardneril suveks sellele kohale asuda. Alustavale pulmafotograafile Oliviale on see unelmate töökoht – nii kaua, kui ta suudab kainet mõistust säilitada ning südame endale hoida.

Kui armud Zachi ja Olivia loosse, siis sooviksin sinust sotsiaalmeedias kuulda!

Ella x

Emale

Esimene peatükk

„Kalluta ülespoole! Ei! Veel... veel! Nii... ei, nii! Nüüd ära liiguta.“

Olivia Gardner haaras hõbedase peegeldi ning kiristas hambaid. Ta ei saanud aru, miks Ralph Holdsworth oli nii talumatuks muutunud kohe, kui nad pulma jõudsid. Muul ajal oli mees väljakannatav, kuigi veidi üliemotsionaalne. Ta võis olla parim pulmafotograaf nende jaoks, kes teda endale lubada said – ta oli kahtlemata andekas –, aga tema assisteerimine ei olnud just unelmate töö, nagu Olivia oli kujutlenud. Suurema osa ajast tundis ta, nagu kõnniks tulistel sütel. Kui ta ei õpiks nii palju pulmafotograafia kohta, oleks ta juba mitme kuu eest minema kõndinud.

Mees astus tagasi, langetas kaamera ning viipas pruudile. „Olgu, kullake, lähme nüüd akna juurde. Liv! Kleit...?“

Olivia pani peegeldi käest ning põlvitas ja laotas kleidi laiali nii, nagu Ralphile meeldis. Olivia vihkas seda, kuidas mees kõiki pruute kullakesteks kutsus. Kui raske oleks nende nimesid mäletada? Olivia jaoks oli oluline igas pulmas pruutpaari nimesid meeles pidada.

Tänane pruut – Sophie – oli armsa näo ja portselanikarva naha, blondide juuste ja saleda figuuriga. Tal oli elevantluukarva siidkleit, millele olid tikitud tillukesed

pärlid ning see tundus Olivia sõrmede all pehme ja paberjas, kui ta seda laiali laotas ja silus. Olivia üritas eirata Ralph'i kannatamatuid pilke sellal, kui ta ise loori juurde liikus. See oli antiikse pitsiga täispikk loor, ilmselt perekonna pärand. Pruudi „midagi vana“.

Hoolikalt laotas Olivia loori külluslikult kaunistatud serva üle Sophie õla ja tüdruk naeratas talle ning ütles hääletult tänan. Olivia tundis, et Sophie oli närvis, ja pigistas teda õrnalt käsivarrest enne, kui võttis peegeldi kätte, ent Ralph lehvitas kannatamatult käega tema poole.

„Ma ei vaja seda praegu! Mine pildista seni külalisi.“

Olivia neelas ärrituse alla. Ta teadis, et Ralph ei tahtnud nii äkiliselt käituda, aga see oli ärritav, kui mees temaga niiviisi klientide ees rääkis. Sõnagi lausumata võttis Olivia oma kaamera ning lipsas toast välja.

Ta läks aeglaselt mööda laia koridori trepi poole. Ta soovis, et tal oleks julgust iseseisvalt tegutsema hakata, aga ta oli ettevaatlik. Ta oli seda teed varem käinud. Pärast teaduskraadi omandamist fotograafias, oli ta alustanud vabakutselisena ühe sõltumatu kunstiajakirja juures, ent tiraaž oli väike ja tasu masendav. Ta leppis sellega aasta aega, et portfooliot täiendada, ning üritas siis teistesse ajakirjadesse sisse murda, aga see oli võimatu olnud. Ajakirjadel olid oma lemmikfotograafid.

Ta oli töötanud osakoormusega baristana, kui Ralph Holdsworthiga kohtus. Mees oli talle tööd pakunud ja Olivia oli selle peale rõõmust hüpanud. Mees oli tipp-pulmafotograaf, heade sidemetega! Algul pol-

nud mees lasknud tal kaameratki puutuda. Pulmapäevadel oli Olivia peegelditega ringi sahninud, kleite kohevile ajanud ja hoolitses selle eest, et perepiltidele satuksid õiged inimesed õigetes rühmades. Studios lasi Ralph tal töödelda lõputul hulgal pulmafotosid, mis on juba iseenesest hariv, nagu mees talle ütles, ning Olivia tegeles ka kogu tema paberitööga, sest too vihkas kõike, mis polnud loominguline. Kaks-teist kuud ja enam kui nelikümmend pulma hiljem oli Ralph talle kaamera andnud. Oliviast sai mehe teine fotograaf, kes vastutas meeolupiltide ja väikeste detailfotode eest, mida Ralph ise teha ei tahtnud, ent ta eeldas endiselt, et Olivia aitab teda pruutpaari fotografeerimisel ning ametlikumaid perepilte tehes.

Tänane pulm toimus Kensalli mõisa aias, pruudi isakodus. See oli Tudorite-aegne maja, igal pool tamme- puidust talad, poolest saati puitpaneelidega, pooleldi mahedates toonides tapeediga kaetud seinad. Olivia seisatas trepimademe galeriis, et vaadata allpool suures hallis toimuvat signat-saginat: toitulstajad sagisid kandidutega ringi, pulmakülalised otsisid kohta, kuhu kingitusi panna. Ning siis jäi hall korraga tühjaks. Olivia plaanis liikuma hakata, kui sisse astus pikk tumedapäine saba- kuues mees, käes avatud karp meeste mansetinööpidega. Mehe õlgades oli midagi võimast; temas oli midagi, mis pani Oliviast käsipuule nõjatuma, et paremini näha. Mees vaatas ringi, otsides ilmselt peigmeest, ent vaatas siis üsna ootamatult üles ning püüdis naise pilgu. Olivia jõudis vaevu sisse hingata, kui märkas tillukest seletamatut reaktsiooni mehe silmis, enne kui too naeratas.

„Tere, sinna üles! Ega sa ei ole peigmeest näinud...?“

Sinised silmad, midagi neis säramas. Olivia tundis, kuidas tal süda rinnus tagus, soovimatu kuumalaine uhkas temast üle, kui ta üritas mõttes peokülalisi läbi käia. See pidi olema Zach Merrill, peigmehe vanem vend ja isamees. Kui Olivia kõhatas, et rääkima hakata, palvetas ta samal ajal, et mees ei märkaks teda punastamas. „Ei, kahjuks ei ole, aga kui näen, siis ütlen talle, et isamees otsis teda!“

Mees näis hämmelduses olevat. „Kuidas sa teadsid, et ma olen...?“

„Sa kannad vastutusekoormat oma õlgadel...“

Mees kergitas kulmu ning naeratas nii, et see imes kogu õhu Olivia kopsudest välja. „Kas see on nii ilmselge?“

Olivia noogutas.

„Zach!“

Mehe hääl kõlas kusagilt kaugemalt hallist ja Zach pöördus sinnapoole vaatama, viipas kinnituseks ning heitis siis veel kord pilgu Olivia poole.

„Sa võid otsingud lõpetada! Ma leidsin ta üles.“

Sinised silmad vaatasid ainiti Olivia poole. Kuidagi leidis naine oma kõnevõime üles. „Milline õnn! Ei saa ju olla pulmi ilma peiuta.“

Mees naeris, hakkas eemale kõndima, siis aga seistas ja vaatas uuesti üles. „Head aega siis...“

Olivia naeratas soojalt. „Head aega.“

Olivia vaatas, kuidas mees kadus, ning väristas siis end. Isamehega sõbrustamine ei vii teda kuhugi; ta

peaks tööd tegema. Trepist alla kõndides lükkas ta mehe oma mõtete tagumisse soppi ja üritas kesken-
duda väikesele elevusvärinale, mida ta alati pulma-
päeva alguses tundis.

Olivia jumaldas pulmade fotografeerimist. Kõik väikseimast detailist kuni suurimate žestideni, ent kõige rohkem meeldis talle laulatus ise. Viis, kuidas pruut ja peig teineteisele otsa vaatasid... väikesed närvilised naeratused, silmis sädelevad õnnepisarad. Olivia meelest oli töotuste lausumises midagi mõjuvat, mõte sellest, et kaks inimest alustavad koos teed, astuvad esimesed sammud tundmatutes vetes. Ei mingeid sõlmimata otsi. See mõte tegi alati Olivia meele rõõmsaks.

Õue sooja kevadise päikesepaiste kätte astudes, riputas ta kaamera endale kaela ja liikus mööda laia rada, mis viis valduste lõunaküljele. Ta nägi, kuidas külalised maja kõrval pikal terrassil sagisid. Ta kuulis jutukõminat ja klaaside kõlminat ning Olivia teadis, et peaks otsejoones sinna minema, ent selmet läks ta üle laitmatu muru, kus tseremoonia ajaks olid valmis seatud kõrge seljatoega toolide read, taustal ehteks järv. See oli täiuslik! Olivia silmitses tegevuspaika, tõstis kaamera ja vaatas läbi kaamerasilma. Hetkeks kujutas ta end sellesse raimistikku, seismas koos armastatud mehega, sõrmed mehe peos, pilgud seotud, huultel kõlamas armastuse ja truuduse töötused ning siis... suudlus.

Olivia langetas kaamera ning vaatas, kuidas üksik lauk peegelsiledal järvel ujus. Olivia soovis, et saaks oma vana teismeea fantaasia välja lülitada, ent see oli alati ta peas, kedrates katkematult. Ta ei saanud aru,

kust sellised rumalad romantilised mõtted pärit olid. Ta enda vanemad ei olnud kunagi abiellunud – nad olid selleks kaugelt liiga moodsad!

Olivia tuli hetkesse tagasi ja vaatas üle õla. Kui Ralph tabab ta tseremooniapaika vahtimas sellal, kui ta peaks külalisi pildistama, siis jääb ta peagi oma tööst ilma. Mehe endast välja viimiseks polnud palju vaja, eriti kui too oli keskendunud pulma pildistamisele. Olivia oletas, et mees oli omaenda edu ohver – kogu aeg surve all teha jalustrabavalt kauneid fotosid. Nii et mehe provotseerimine oli viimane asi, mida Olivia praegu teha tahtis. Pealegi, mõtles naine terrassi poole kõndides, oli pulmamelu pildistamine sammuke edasi lihtsalt mehe kaamerakottide tassimisest, kuigi naine teadis, et on võimeline palju enamaks.

Olivia uuris eemalt külalisi ja tõstis siis oma pika objektiiviga kaamera. Ta klõpsis lähivõtteid naeratavatest nägudest, eredavärvilistest kübaratest, liikuvatest rühmadest. Olivia liikus ringi, töötades erinevate nurkade alt, tuues esile detaile – kõrged šampanjaklaasid kandikul säramas, elegantne naine täiuslike punaste huulte ja pikkade punaste küüntega. Ta tabas väikese tumedate tõsiste silmadega tüdruku piilumas läbi jalgade mere. See oli armas väike tüdruk, nii et Olivia kükitas ja mängis kaamera taga tüdrukuga peitust. Tüdruk surus sõrmed ühe naise seelikusabasse, silmad säramas. Olivia tegi nägusid ning tüdruk vastas talle häbelikult naeratades. Ta tegi terve seeria võtteid, seejärel pilgutas tüdrukule silma ja tõusis püsti. Talle meeldis lapsi pildistada – ei mingeid ootamatuid takistusi ega eelarvamusi.